

HRVATSKI PREDSTAVNICI U EUROPSKOME PARLAMENTU, ZA RAZLIKU OD

ONI SU DOKAZ da i za!

'Iznenadjuća' aktivnost Hrvata u Bruxellesu najbolji je odgovor kritičarima preferencijskoga glasanja

JAVLJAM SE ZA RIJEČ



PIŠE **MARINA KARLOVIĆ SABOLIĆ**

Nije prošla ni godina dana, a Ivan Jakovčić u Europskom je parlamentu zabilježio čak 486 aktivnosti. Toliko se, naime, puta javio za riječ, postavio pitanja članovima Europske komisije, potpisao deklaracija, predložio novih akata. I, prema službenoj statistici, zauzeo visoko drugo mjesto među

751 europarlamentarcem iz 26 zemalja.

Visoko rangirani su i HDZ-ovci Davor Ivo Stier, Dubravka Šuica te Andrej Plenković, SDP-ova eurozastupnica Biljana Borzan te HSS-ova perjanica Marijana Petir. SDP-ovac Tonino Picula bori se da SAD ukine vize hrvatskim građanima, Davor Škrlec iz Oraha sudjeluje na prosvjedima mljekara zbog očekivanog ukidanja

kvota, a HDZ-ovka Ivana Maletić budno prati skor Milanovićeve Vlade u povlačenju novca iz europskih fondova.

Svi se trude da što češće budu u medijima, što više razgovaraju s građanima i što bolje kontakte ostvare s ciljanim društvenim skupinama.

U usporedbi s njima, zastupnici u Hrvatskom saboru – ili bar većina njih – krađu Bogu dane. Zakoni prolaze mimo

njih kao da ih ne zanimaju, kada su na dnevnom redu ozbiljne teme sabornica je prazna, a temperatura poraste jedino kada je na tapetu kakva beskorisna ideološka rasprava. Uz to, ima i onih koji tijekom tri saborske godine nisu progovorili niti riječ. Poput bivšeg splitskog poteštata Željka Keruma, te SDP-ovih zastupnika Josipa Vukovića i Darka Ledinskog.

Iako napominje da aktiv-

VELIKE VEĆINE SVOJIH KOLEGA U SABORU, ZARAĐUJU PLAĆU

stupnici mogu imati smisao



nost zastupnika u prvom redu ovisi o sklonosti svakog parlamentarca da ozbiljno shvati svoj posao, **Dragan Zelić** iz GONG-a ističe da postoji izravan razlog zbog kojeg su hrvatski zastupnici u Europskom parlamentu neusporedivo aktivniji od njihovih kolega u Saboru. Taj razlog zove se preferencijski model glasanja.

- Birači imaju pravo odabrati zastupnika koji će ih pred-

stavljati u Europskom parlamentu. Zbog toga oni očito i osjećaju veću odgovornost prema onima koji su ih birali – kaže Zelić.

S druge strane, na izborima za Sabor do sada su dominirale stranačke liste, gdje su kandidate određivali stranački predsjednici, ne građani. Što je u praksi značilo da zastupnik, zapravo, uopće nije ovisio o volji građana, nego o volji svojeg

stranačkog šefa. Bez obzira na to koliko radio ili ne radio u parlamentu, njegova politička sudbina ovisila je u prvom redu o tome je li u dobrim odnosima s predsjednikom svoje stranke ili ne. Puno manje o tome što o njemu misle sami birači. No, i takvoj je praksi došao kraj. Nevoljko i pod pritiskom javnosti, vladajuća je većina pristala izmijeniti izborni zakon i omogućiti biračima preferencijski

glas na idućim parlamentarnim izborima. Za sada samo jedan, ali vrijedan.

Kada osjete da im budućnost ovisi o volji građana, i hrvatski bi narodni zastupnici mogli postati revniji, aktivniji i savjesniji. I više računa voditi o konkretnim problemima maloga čovjeka, a manje o velikim ideološkim ratovima. Baš kao što to rade njihove kolega u Europskom parlamentu.

ŠTO UTJEČE NA AKTIVNOST ZASTUPNIKA

PREFERENCIJSKI GLAS – birači odabiru svoje zastupnike imenom i prezimenom, pa se oni svojski trude ostaviti traga u svojem mandatu. Nadajući se da će birači prepoznati njihov rad, i za njih glasati i na idućim izborima
SAMOSTALAN URED – svaki zastupnik u EU parlamentu ima pravo na svoj ured, mjesečni proračun od dvadesetak tisuća eura, plaćanje dolaska delegacija ribara, mljekara ili proizvođača pršuta u Bruxelles ili Strasbourg
KVALITETNI ASISTENTI – hrvatski europarlamentarci imaju mlade, stručne i poduzetne asistente koji im pomažu pripremati javne nastupe, organizirati sastanke i koncipirati inicijative

